

*בפרק זה אנסה לתאר כמה דברים או חוויות שעברתי במשך עבודתי.*

## **פוגש את בן-גוריון**

כאשר אני חושב על העבר ועל רגעים שהם, בסופו של דבר, היסטוריים, הרגשתי בר-מזל, שהייתי מספר פעמים, בקרבתו של מייסד המדינה, דוד בן-גוריון, מנהיג שהערצתי תמיד.

ארבע פעמים דברתי איתו ואף תרגמתי אותו לספרדית. בפעם הראשונה היה כאשר הוא בקר בקבוצנו. הצטלמנו איתו, שמרתי את התמונות היטב בחולצה...ושכחתי להוציאן כאשר שלחתי את החולצה למכבסת הקבוץ...

בפעם השנייה, בעת שליוויתי קבוצת רופאים מאמריקה הלטינית ששהו אצלנו בקורס על "שרותי בריאות באזורים כפריים" ובדרך לטיול לאילת נכנסנו לקבוץ שדה-בוקר בכדי לפגוש את בן-גוריון. הוא יצא מצריפו וכולנו ישבנו על הדשא, מול הצריף, ושמענו את דבריו. כאשר הוא סיפר על הקשרים הטובים שלנו עם ראש ממשלת בורמה, או נו, ותרגמתי לספרדית "בירמניה", הוא שאל: "כך אומרים בורמה בספרדית?" באותו טיול השתתפו שושנה וילדינו. גם כאן הצטלמנו ואני עדיין מחפש לאן נעלמה התמונה...

הפעם השלישית, כאשר קבוץ גרופית עלה על הקרקע (1963) נסענו לשם בליווי קבוצת קצינים מאקוודור ובוליביה אשר היו בארץ בקורס בנושא "נח"ל" (גרופית עלתה כהיאחזות נח"ל). בן-גוריון השתתף בטקס ומכאן דווקא יש לי תמונה, כאשר אני לבוש במדי צבא הגנה לישראל (בדרגת סרן), צועד לא רחוק ממנו.

בפעם הרביעית כשבקרנו בביתו בתל-אביב. הבאנו לשם קבוצה ממנהיגים פוליטיים מאמריקה הלטינית אשר שהו בקורס שארגנתי בבית-ברל על "הנסיון הציוני-סוציאליסטי של ישראל". תרגמתי את דבריו לספרדית. לשמחתי מהמפגש הזה יש לי מספר צילומים.